

تحليل تمرکز جغرافیایی مهاجران(اتباع) خارجی در ایران

خلاصه طرح

هدف:

هدف از این مطالعه تجزیه و تحلیل ویژگی‌های گروه مهاجران(اتباع) از قبیل دین، وضعیت زناشویی، جنسیت، سن و وضع می‌باشد.

نتایج:

تمرکز جغرافیایی عددی است که چگونگی توزیع یک صفت در یک ناحیه از قلمرو ملی را نشان می‌دهد. مهاجرت شکلی از تحرک جغرافیایی یا مکانی جمعیت است که بین دو واحد جغرافیایی انجام می‌گیرد. این تحرک باید به تغییر محل اقامت معمولی فرد از مبدأ یا محل اقامت قبل از مهاجرت وی، به قصد یا محل اقامت جدید بینجامد.

- در این پژوهش شاخص تمرکز جغرافیایی مهاجران(اتباع) خارجی از هفت کشور افغانستان، عراق، پاکستان، ترکمنستان، آذربایجان، ترکیه و ارمنستان محاسبه گردید. این شاخص در سطح کشور نشان داد که مهاجران(اتباع) خارجی از کشور پاکستان تمرکز جغرافیایی بالاتری را نسبت به سایر گروه‌های مهاجر دارند و بعد از آن مهاجران(اتباع) خارجی از کشورهای ترکیه و آذربایجان بیشترین تمرکز جغرافیایی را دارند. کمترین تمرکز جغرافیایی مربوط به مهاجران(اتباع) خارجی از کشورهای ترکمنستان و ارمنستان می‌باشد. تمرکز جغرافیایی مهاجران(اتباع) خارجی از کشورهای عراق و افغانستان در حد بینابین قرار گرفته است.

- بیشترین تمرکز جغرافیایی مربوط به مهاجران(اتباع) عراقی در استان لرستان(۰/۸۴) می‌باشد.

- با عنایت به اینکه اکثر مهاجران(اتباع) خارجی مقیم ایران را مهاجران(اتباع) افغانی تشکیل می‌دهند و این کشور در دهه‌های اخیر به لحاظ اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی در شرایط نابسامانی بسر می‌برد، پراکندگی آنان در پهنه کشور و در استان‌ها باعث بروز مشکلات زیادی در کنترل آنان توسط مقامات مسؤل خواهد شد. این مشکلات زمانی حادثتر به نظر می‌رسد که بدانیم اغلب این مهاجران(اتباع) غیرقانونی بوده و بنابراین تلاش زیادی برای پنهان نگاه داشتن خود از آمارهای رسمی می‌نمایند.